
[2017-5-RE](#)

CAUSA 2017-5-RE

(Guirao Bailen c/ Badia Pont)

Número de registre 34-2017. Recurs d'empara

Aute del 10 d'abril del 2017

BOPA núm. 24, del 19 d'abril del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 19 de gener del 2017, per la representació processal del Sr. Robert Guirao Bailen, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 19 de juliol del 2016 i contra l'aute del 29 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions processals al moment anterior a dictar-se la sentència esmentada;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 10 de febrer del 2017;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El Sr. Robert Guirao Bailen va demanar un préstec bancari de 50.000,00 €, que va ser garantit per la Sra. Isabel Badia Pont. El Sr. Robert Guirao Bailen no va abonar la totalitat del deute i la garant va haver de pagar l'import restant de 41.283,16 €. Per consegüent, la representació processal de la Sra. Isabel Badia Pont va formular una demanda en reclamació de quantitat contra el Sr. Robert Guirao Bailen en què sol·licitava que se'l condemnés al pagament dels 41.283,16 € esmentats.

1.2. El 10 de juny del 2015, la Secció Civil de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia estimar íntegrament aquesta demanda i condemnava el Sr. Robert Guirao Bailen al pagament de 41.283,16 € incrementats dels interessos legals comptats des de la data de la contesta de la demanda, així com al pagament de les costes processals.

1.3. La representació processal del Sr. Robert Guirao Bailen va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència i, el 19 de juliol del 2016, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què decidia desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la sentència de la primera instància.

1.4. La representació processal del Sr. Robert Guirao Bailen va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions que va ser desestimat per la Sala Civil mitjançant aute, el 29 de novembre del 2016.

1.5. El 19 de gener del 2017, la representació processal del Sr. Robert Guirao Bailen va interposar un recurs d'empara contra les resolucions esmentades del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del recurrent

- Aquesta part no pretén que mitjançant aquest recurs d'empara s'obtingui la revisió d'aquesta causa, sinó que d'acord amb la jurisprudència mateixa del Tribunal Constitucional s'obtingui una resolució fonamentada en Dret, ja que la prova sol·licitada és processalment pertinent, és idònia amb la finalitat pretesa i és rellevant a l'efecte de la resolució del procés (veg. la sentència del Tribunal Constitucional del 12 de maig de 1997, recaiguda en la causa 97-1-RE).

- El recurrent exposa principalment que amb la denegació de la pràctica de la prova en relació amb les obres realitzades en el bé immobiliari propietat de la demandant, la Batllia l'ha deixat en un estat d'indefensió i, com a conseqüència, les resolucions impugnades no han pogut considerar tots els elements exposats en aquest plet.

- La part recurrent exposa que la societat que va realitzar les obres esmentades va fer fallida i que les factures d'aquests treballs haurien de trobar-se en possessió de la Batllia, la qual les podria trobar fàcilment.

- El recurrent manifesta que va satisfer la totalitat de les obres efectuades en l'immoble de la demandant, les quals ascendien a 12.000,00 €, i que, per tant, la denegació de la pràctica d'aquesta prova el perjudicava, ja que aquest import s'hauria de deduir de l'import reclamat.

- Per acabar, el recurrent demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions impugnades i que retrotregui les actuacions processals al moment anterior a dictar-se la sentència esmentada.

2.2. Argumentació jurídica de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil destaca que es van practicar la totalitat de les proves demanades per la part recurrent, tot i que la prova relativa a les obres realitzades al domicili de l'agent va ser declarada impracticable mitjançant la providència del 21 d'abril del 2015.

- La part recurrent no va interposar cap recurs de reposició en relació amb aquest darrer punt.

- Així mateix, en l'aute del 26 de maig del 2016, la Sala Civil va exposar que la prova que havia d'acreditar les despeses efectuades a l'immoble de l'agent no es va poder practicar per una causa imputable al destinatari de la mateixa i no a l'òrgan judicial. Segons el parer del defenent mateix, el responsable de l'obra li hauria referit que no podia aportar cap documentació per tal com aquesta no estava en el seu poder. Aquest punt no ha estat, doncs, acreditat en les actuacions.

En l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, la Sala Civil analitza de manera més detallada el problema de la pràctica de la prova en relació amb les preteses obres realitzades en l'immoble de la part agent:

- destaca que a les actuacions consta que es va requerir el representant de la societat per tal que aportés la factura i que aquest no va donar compliment als requeriments en dues ocasions;

- no hi consta que aquest exposés que la factura es trobaria entre la documentació continguda en un procediment concursal;

- i, d'acord amb les regles de la càrrega de la prova i de la facilitat i proximitat probatòria, la Sala Civil manifesta que la factura hauria de trobar-se en poder del recurrent, alhora que hagués pogut adjuntar l'acreditació del càrrec bancari. Afegeix que l'aportació a les actuacions de les seves pretensions li correspon a ell.

2.3. Argumentació jurídica del Ministeri Fiscal

El Ministeri Fiscal considera que de la lectura de les decisions impugnades es desprèn que la Sala Civil raona lògicament els motius de la denegació de la prova referida i exposa de forma detallada els seus motius: la prova es va declarar impracticable, el recurrent no va interposar cap recurs de reposició en relació amb aquesta declaració, així mateix li corresponia aportar la factura d'unes obres que ell hauria satisfet mitjançant un compte de la seva titularitat i podia haver-ne aportat el càrrec bancari.

El Ministeri Fiscal demana, per tant, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. D'acord amb la jurisprudència constant d'aquest Tribunal "en el marc d'un recurs d'empara fonamentat en l'article 10 de la Constitució, no correspon a aquest Tribunal pronunciar-se com un jutge del fons, un tercer grau de jurisdicció o un tribunal de cassació i que el seu rol es limita a verificar que els drets reconeguts per aquest article de la Constitució han permès als recurrents

presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial conformement a un raonament coherent i no arbitrari."

3.2. El dret per a tot justiciable de poder presentar unes proves útils per recolzar les seves pretensions davant els jutges és una composant necessària del dret a un procés degut, del dret a la defensa i del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret. El Tribunal Constitucional sempre ha declarat que la pràctica de la prova és competència de la jurisdicció ordinària, també sempre ha considerat (veg. la sentència del Tribunal Constitucional del 12 de maig de 1997, recaiguda en la causa 97-1-RE) que la desestimació de la pràctica d'una prova podia constituir la vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, si la prova rebutjada era apropiada a la finalitat pretesa i si era rellevant per a la decisió del procés, és a dir, si el resultat del procés depenia de la pràctica d'aquesta prova.

3.3. En aquesta causa, és cert que la prova relativa als treballs de renovació que s'haguessin pogut dur a terme en el bé immobiliari de la Sra. Isabel Badia Pont és determinant pel resultat del procés en la mesura en què l'import del deute que s'hauria de retornar per part del recurrent depèn de l'existència i de la realitat d'aquesta prova.

3.4. Ara bé, de les actuacions es desprèn que el recurrent no va aportar les proves que recolzaven les seves pretensions, ja que no va poder aportar ni les factures de les obres al·legades, ni els extractes bancaris del seu compte que acreditaven el seu pagament.

3.5. Per aquest motiu, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2017-5-RE interposat per la representació processal del Sr. Robert Guirao Bailen contra la sentència del 19 de juliol del 2016 i contra l'aute del 29 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 d'abril del 2017.

Isidre Molas Batllori
President

Dominique Rousseau
Vicepresident

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada